บทคัดย่อ

T 155442

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ทางด้วนเทคนิคด้วยแบบจำลองการ์ขเอ็ม : กรณีศึกษา หลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการนำเทคนิคการ์ขเอ็มมาประยุกต์ใช้ และเบ็นการทดสอบความแม่นยำของแบบจำลองการ์ขเจ็มนี้ในการพยากรณ์ความเคลื่อนไหว ของหลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงาน โดยทำการศึกษาหลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงาน จำนวน 5 หลักทรัพย์ คือ 1) บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน): BANPU 2) บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) : EGCOMP 3) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน): PTT 4) บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน): PTTEP 5) บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน): RATCH โดยข้อมูล เป็นข้อมูลราคาปิดรายสัปดาห์ตั้งแต่เดือนมกราคม 2542 ถึง เดือนธันวาคม 2546 รวม 260 สัปดาห์

โดยทำการศึกษาด้วยการทดสอบ Unit Root ก่อนเพื่อให้ข้อมูลมีลักษณะนิ่ง โดย หลักทรัพย์ BANPU, EGCOMP, PTTEP และ RATCH มีลักษณะนิ่งในผลต่างในลำดับที่ 1(1st difference) และ PTT มีลักษณะนิ่งทั้งในผลต่างลำดับที่ 1 (1st difference, PTT I(1)) และ ผลต่างในลำดับที่ 2 (2nd differences, PTT I(2)) เมื่อได้ข้อมูลนำมาหาแบบจำลองที่ดีที่สุดเพื่อ นำไปสร้างแบบจำลอง ARMA ด้วยเทคนิคการ์ชเอ็ม

ผลที่ได้จากการสร้างแบบจำลอง ARMA ด้วยเทคนิคการ์ขเอ็มของหลักทรัพย์ทั้งหมด ที่นำมาศึกษานี้ พบว่ามีถึง 4 หลักทรัพย์ที่มีเทอม GARCH-M หรือมีความเสี่ยง (h^{1/2}) เกิดขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าสัมประสิทธิ์ของ BANPU เท่ากับ 0.245 PTT I(2) เท่ากับ 0.019 PTTEP เท่ากับ 0.590 และ RATCH เท่ากับ 0.108 ส่วน EGCOMP และ PTT I(1) นั้นไม่มีเทอม GARCH-M ที่มีนัยสำคัญเลย

จากแบบจำลองที่ได้นั้นสามารถนำมาพยากรณ์ราคาปิดของหลักทรัพย์ได้เมื่อ เปรียบเทียบกับราคาปิดที่เกิดขึ้นจริงนั้น มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันมาก และได้ทำการประยุกต์ใช้ แบบจำลอง ARMA ด้วยเทคนิคการ์ขเอ็ม โดยการสมมติสถานการณ์จำลอง ± 1.0 Std. และหา สัญญาณซื้อ และสัญญาณขายของหลักทรัพย์โดยเปรียบเทียบกับดัชนีกำลังสัมพัทธ์ (Relative Strength Index : RSI) พบว่าหลักทรัพย์จากสถานการณ์จำลองนั้นทุกหลักทรัพย์ให้จำนวน สัญญาณซื้อ สัญญาณขาย และจำนวนรอบในการขี้อและขายหลักทรัพย์ที่มากกว่าดัชนีกำลัง สัมพัทธ์ ส่วนผลกำไร (ขาดทุน) จากการจำหน่ายหลักทรัพย์ (Capital Gain / Loss) พบว่า หลักทรัพย์ BANPU, PTT I(1) และ RATCH ให้ผลกำไรจากการจำหน่ายหลักทรัพย์ (Capital Gain) มากกว่าดัชนีกำลังสัมพัทธ์ ส่วนหลักทรัพย์ EGCOMP และ PTT I(2) ให้ผลขาดทุนจาก การจำหน่ายหลักทรัพย์ (Capital Loss) แต่เมื่อเปรียบเทียบด้วยอัตราส่วนระหว่างกำไร(ขาดทุน) ต่อเงินลงทุน ดัชนีกำลังสัมพัทธ์ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าสถานการณ์จำลองในช่วงความเชื่อมั่น แสดงถึงผลตอบแทนที่ได้สูงกว่า เมื่อใช้เงินลงทุนที่เท่ากันซึ่งหมายความว่าดัชนีกำลังสัมพัทธ์นั้น

ABSTRACT

TE 155442

The objective of this study, GARCH-M model technical analysis in the Energy Sector in The Stock Exchange of Thailand, was to apply a GARCH-M model and to test an accuracy of the GARCH-M model for forecasting the securities in Energy Sector. The data in this study was selected from 5 stocks in the Energy Sector including BANPU, EGCOMP, PTT, PTTEP and RATCH during January 1999 to December 2003, totally 260 weeks.

The methodology in this study involved two steps. The first step tested a relationship between the current prices and closing prices lagged one period and their risks, which represented by their conditional variances. This part, the data of BANPU, EGCOMP, PTTEP and RATCH were stationary at 1st difference by Unit Root Test. Yet, PTT was stationary at 1st difference (PTT I(1)) and at 2nd differences (PTT I(2)). Moreover, the ARMA with GARCH-M model was employed to estimate these relevant parameters. The results found that BANPU, PTT I(2), PTTEP and RATCH had GARCH-M term or risk ($h_t^{1/2}$) significantly, and their coefficients were 0.245, 0.019, 0.590, and 0.108, respectively. However, EGCOMP and PTT I(1) were not found GRACH-M term.

The second step was to apply the ARMA with GARCH-M model for technical analysis. This part formulated buy and sell signals by using \pm 1.0 Standard Deviation interval confidences from ARMA with GARCH-M model and compared its performance of prediction with Relative Strength Index (RSI). The results found that signals from this model had more frequencies than RSI in all stocks. Thus, BANPU, PTT I(1) and RATCH securities had more capital gain than RSI. Yet, EGCOMP had less capital loss than RSI, and PTT I(2) had more capital loss than RSI.

Therefore, RSI is appropriate for long investment because the percentage of capital gain from RSI was grater than the method of GARCH-M using \pm 1.0 Standard Deviation interval confidence for all stocks investigated.